Gruppe: 7

FCI rasenr: 119
FCI dato: 25.10.2000
NKK dato: 21.12.2022

VORSTEHHUND KORTHÅRET

(Deutsch Kurzhaar)

Nordisk Kennel Union
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

GRUPPE: **7**
FCIs RASENR.: **119**

RASEBESKRIVELSE FOR **VORSTEHHUND – KORTHÅRET**
Deutsch Kurzhaar

Opprinnelsesland/ hjemland: Tyskland

Bakgrunn

Korthåret vorstehhund har sin opprinnelse i hunder som først for fremst i middelhavslandene ble brukt til fuglejakt med nett eller med hjelp av falker. Tyske fyrstehus innførte hunder av denne typen fra Frankrike, Spania og Flandern. Hundens viktigste egenskap var å stå for vilt, noe som ble særlig satt pris på da de første dobbeltløpete flintbørsene kom på markedet ca1750. Man felte fuglen i oppflukt foran hunden. Dette var første trinn i rasens overgang fra å være en rent stående fuglehund til dagens allsidige jakthund.

I 1897 skrev prins Albrecht zu Solms-Braunfeld en avlsbok for tysk korthår som inneholdt en rasebeskrivelse, anatomiske bedømmelseskriterier og enkle jaktprøveregler. Standarden fastslår hvordan den korthårede vorstehhund skal være bygget for å kunne oppfylle alle brukskrav som stilles til denne allsidige jakthunden, selv i høy alder.

Helhetsinntrykk
Edel og harmonisk hund med kroppsbygning som gir inntrykk av kraft, utholdenhet og hurtighet. Verdig holdning, rene linjer, tørt hode, korrekt båret hale, tilliggende, glinsende hårlag. Kraftfulle og jordvinnende, harmoniske bevegelser understreker hundens edelhet.

Viktige proporsjoner: Kroppen noe lengre enn mankehøyden.

Adferd/ temperament: Stø, avbalansert, pålitelig, rolig, verken sky, nervøs eller aggressiv.

Hode: Tørt, velskåret. Verken for lite eller for stort, for kraftig eller for langt i forhold til kropp og kjønn.

Skalle: Tilstrekkelig bredt, svakt hvelvet, svakt markert nakkeknøl og ikke for dyp midtfure, markerte øyebrynsbuer.

Stopp: Moderat.

Nesebrusk: Noe fremtredende. Neseborene skal være tilstrekkelig brede, åpne og bevegelige. Hovedsakelig brun nesebrusk, men sort hos sorte eller sortskimlete. Kjøttfarget eller flekket bare tillatt på hunder med hvit grunnfarge.

Snuteparti: Langt, bredt, dypt og kraftig, slik at hunden lett kan bære viltet. I profil skal neseryggen ha en lett bue, alt fra en edel formet romernese til en svak fohøyning over den rette linjen, mer utpreget hos hannhunder. En rett neserygg kan aksepteres, en konkav neserygg er en alvorlig feil.

Lepper: Tettliggende, ikke for overhengende, godt pigmenterte. Leppene går nesten loddrett fra nesen til delingspunktet, og derfra i en myk bue til lett markerte munnviker.

Kjever/tenner: Kraftige kjever med et perfekt, regelmessig og fullstendig saksebitt, uten mellomrom mellom fortenner i over- og underkjeve, komplett tannsett.

Kinn: Kraftige, med vel utviklet muskulatur

Øyne: Middels store, verken fremstående eller dyptliggende. Godt tilsluttende øyelokksrender. Mørk brun er den ideelle fargen.

Ører: Middels store, høyt og bredt ansatte, flate og hengende tett inntil hodet, uten vridning med avrundete spisser. Verken for kjøttfulle eller for tynne. Lagt fremover skal de rekke omtrent til munnvikene.

Hals: Lengde i harmoni med kroppsform, gradvis bredere mot skuldrene. Nakken meget muskuløs, svakt buet. Ikke løs halshud.

Forlemmer:

Helhetsinntrykk: Sett forfra rette og parallelle, sett fra siden godt plassert under kroppen.

Skulder: Skråstilt og godt tilliggende, kraftig og tørr muskulatur. God vinkling mellom skulderblad og overarm.

Overarm: Så lang som mulig, muskuløs og tørr.

Albue: Godt tilliggende, verken innover- eller utoverdreid. Godt tilbakelagt. God vinkling mellom over- og underarm.

Underarm: Rett, tilstrekkelig muskuløs. Kraftig, men ikke grov ben-stamme.

Håndrot: Sterk.

Mellomhånd: Minimal vinkling med underarm, men aldri loddrett mot bakken.

Poter: Runde til ovale, godt sluttede og tilstrekkelig buete tær. Kraftige klør. Grove og motstandsdyktige tredeputer. Parallelle, ikke inn- eller utoverdreide, verken i stand eller bevegelse.

Kropp:

Overlinje: Rett og lett fallende.

Manke: Markert.

Rygg: Sterk og muskuløs. Ryggtaggene er skjult av den godt utviklede muskulaturen

Lend: Kort, bred, muskuløs, rett eller svakt buet. Overgangen fra ryggen til lenden stram og godt sluttet.

Kryss: Bredt, muskuløst og tilstrekkelig langt, svakt avfallende mot halen, med godt utviklet muskulatur

Bryst: Noe dypere enn bredt med velutviklet forbryst. Brystbenet skal være så langt som mulig. Brystkassen skal nå til albueleddet. Ribbena godt buet, verken flate eller tønne-formete. Lange bakre ribben.

Underlinje/buk: I en elegant stigende bue bakover, lett opptrukket. Tørr.

Hale: Høyt ansatt, av middels lengde, kraftig ved roten og avsmalende mot spissen. I ro hengende, under bevegelse vannrett og ikke for høyt over rygglinjens forlengelse eller sterkt krummet. I land hvor halekupering er forbudt, skal halen være av naturlig lengde. Den skal nå til hasen og være rett, hhv. bæres sabelformet. Hvis kupert: halve av opprinnelig lengde.

Baklemmer:

Helhetsinntrykk: Sett bakfra rette og parallelle. Godt vinklet. Kraftig benstamme.

Lår: Lange, brede og muskuløse. God vinkling mellom bekken og lårben.

Knær: Kraftige med god vinkling mellom over- og underlår.

Underlår: Lange, muskuløse og senete. God vinkel mellom underlår og mellomfot.

Haser: Sterke .

Mellomfot: Sterke, står loddrett mot bakken.

Poter: Runde til ovale, med godt sluttede og tilstrekkelig velvede tær. Kraftige klør. Faste, slitesterke tredeputer. Parallelle, ikke innad eller utoverdreide verken i stand eller bevegelse.

Bevegelser: Jordvinnende, med godt fraspark og tilsvarende god forbensaksjon. Parallelle for- og bakbensbevegelser. God reisning. Passgang uønsket.

Hud: Stram, uten rynker.

Pels:

Hårlag: Kort og tett, skal føles grov og hard å ta på. Skal dekke hele kroppen. Ikke merkbart lengre på undersiden av halen. På hodet og ørene er pelsen kortere og tynnere.

Farge:

- Brun uten tegninger.
- Brun med noen hvite eller spettete tegninger på bryst
- og ben.
- Mørk brunskimmel med brunt hode, brune flekker eller spetter. Grunnfargen er ikke brun med hvitt eller hvitt med brunt, men hårene er en tett blanding av brunt og hvitt, som på jakt gir en praktisk kamuflasjefarge. På innsiden av bakbena og på halespissen er fargen ofte lysere.
- Lys brunskimmel med brunt hode, brune flekker, spetter eller uten flekker. På innsiden av bakbena og på halespisen er fargen ofte lysere.
- Lys brunskimmel med brunt hode, brune flekker eller spetter, eller uten flekker. Denne fargevarianten har lite brun pels, hvitt dominerer.
- Hvit med brune hodetegninger, brune flekker eller spetter.
- Sort med samme fargevariasjoner som brun og brunskimmel.
- Gelber brand (gule flekker) tillatt.
- Bliss, snipp (lys flekk ytterst på snuten) og flekkete lepper tillatt.

Størrelse og vekt:

Mankehøyde:	Hannhunder:	62 - 66 cm
	Tisper:	58 - 63 cm

Feil:

Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er, skal graderes etter hvor stort avviket er og effekten på hundens helse og velferd samt dens evne til å utføre sitt tradisjonelle arbeid.

- Temperamentsfeil.
- Dårlig kjønnspreg.
- For kort snute.
- For mye eller for lite lepper.
- Av totalt 4 P1 og 2 M3 tolereres bortfall av kun to tenner.
- For lyse øyne. Gulaktige rovfugløyne.
- Ørene for lange, for korte, for tunge, vridde, for tett ansatte.
- Løs halshud.
- Lett karpet rygg.
- For kort kryss.
- For dypt bryst.
- Halen sterkt buet eller båret for høyt over rygglinjen.
- Ut- eller innoverdreide albuer. Ut- eller innoverdreide poter.
- For bred eller for trang forbensstilling.
- Steil bakbensvinkling
- Lett hjulbent, kuhaset eller hasetrang.

Grove feil:

- Tung, lymfatisk (ikke tørr) eller grovbygget.
- For markert stopp.
- Kjøttfarget eller flekket snute (bortsett fra hvit grunnfarge).
- Spiss snute. Konkav neserygg.
- Tangbitt eller delvis tangbitt. (For hunder over 4 år godtas tangbitt, dersom det fremvises bekreftelse fra en spesialklubb om at den tidligere har hatt korrekt bitt.)
- Tydelig karpet rygg. Svak overlinje.
- Manglende brystdybde. For lite forbryst.
- For flat eller tønneformet brystkasse.
- Sterkt ut- eller innoverdreide albuer.
- Svak mellomhånd.
- Rett mellomhånd.
- Meget kuhaset eller hjulbent i stand eller bevegelse.
- Overbygget.
- Sprikende tær.
- Flate poter.
- Tunge bevegelser.
- Mer enn 2 cm avvik fra mankehøyden.

Diskvalifiserende feil:

- Aggressive eller svært sky hunder.
- Tydelige tegn på fysiske eller atferdsmessige defekter.
- Meget dårlig kjønnspreg
- Mangel av mer enn 2 av de totalt 4 P1 og 2 M3.
- Mangel av en eller flere tenner (bortsett fra P1 og M3). Ikke synlige tenner gjelder som manglende tenner.

- Over- eller underbitt, kryssbitt i alle former.
- Overtallige tenner utenfor tannrekken.
- Åpen gane eller leppespalte.
- Meget løse øyelokksrender, ektropion, entropion, distichiasis (dobbelte øyevipper).
- Meget svai rygg. Feil krummet ryggsøyle.
- Deformert brystkasse, f.eks. innsunken brystkasse.

OBS
Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass.